

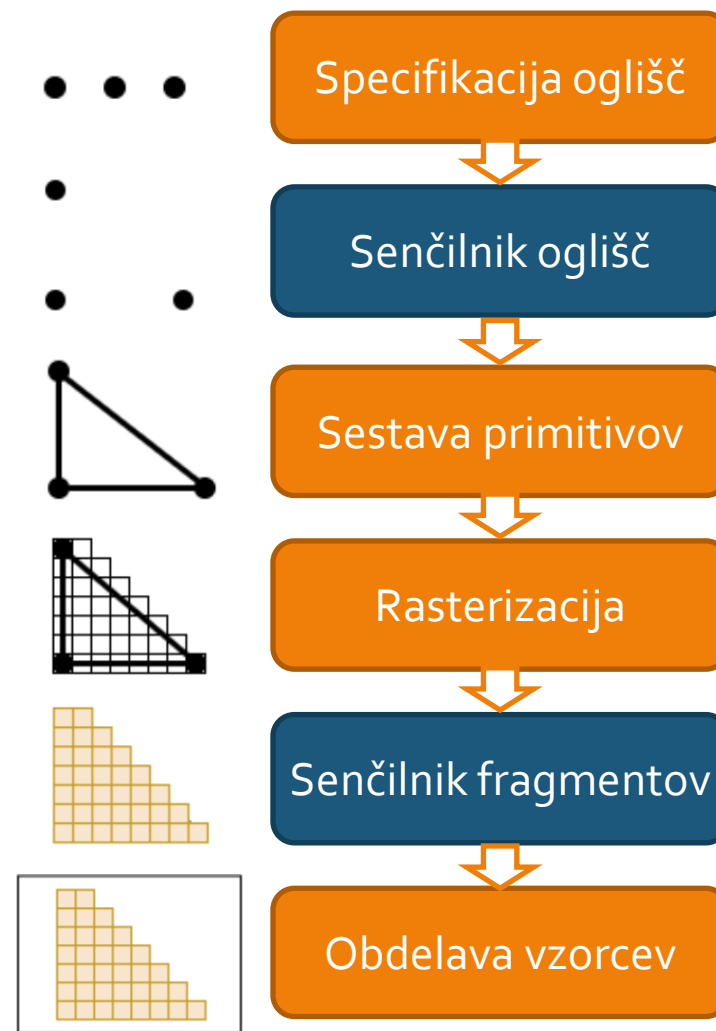

BARVANJE

- Transformacija v k.s. pogleda in projekcija
 - v **senčilniku oglišč**
 - rezultat so trikotniki v normaliziranih koordinatah naprave (NDC)
- **Rasterizacija**
 - določi katere piksele/fragmente pokriva vsak trikotnik
 - interpolira vrednosti v ogliščih na nivo piksla/fragmenta
- Določanje barve pikslov/fragmentov
 - **senčilnik fragmentov**

Kako pobarvati poligone?

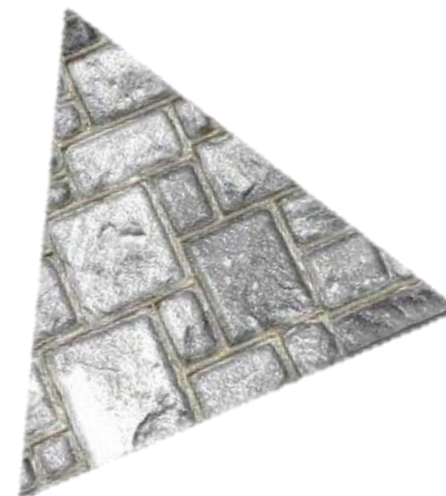
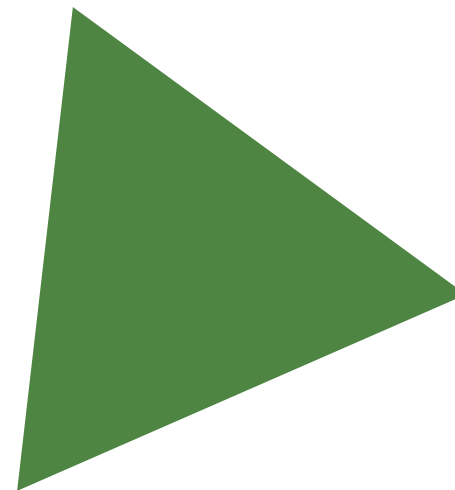

- Barvo piksla/fragmenta izračunamo, npr. glede na barvo v ogliščih
- Barvo določimo glede na teksturo
 - 2D - tipično slika, ki jo nalepimo na trikotnike
 - 3D – zaporedje slik ali proceduralna tekstura

Kako pobarvati poligone?

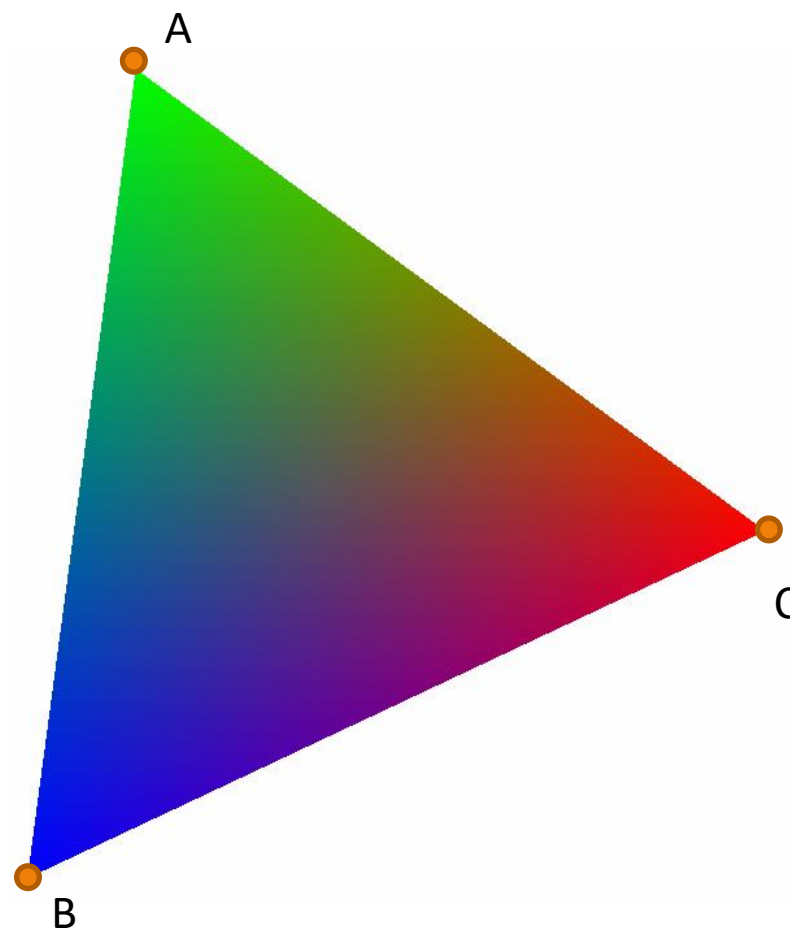
Interpolacija

- Z **interpolacijo** določimo vrednosti v notranjosti trikotnika na podlagi vrednosti v ogliščih
 - gre za kakršnekoli lastnosti – barva, normale, teksturne koordinate, globina ipd.
- **Bilinearna interpolacija**
 - linearno interpolacijo izvedemo najprej po eni, nato po drugi osi

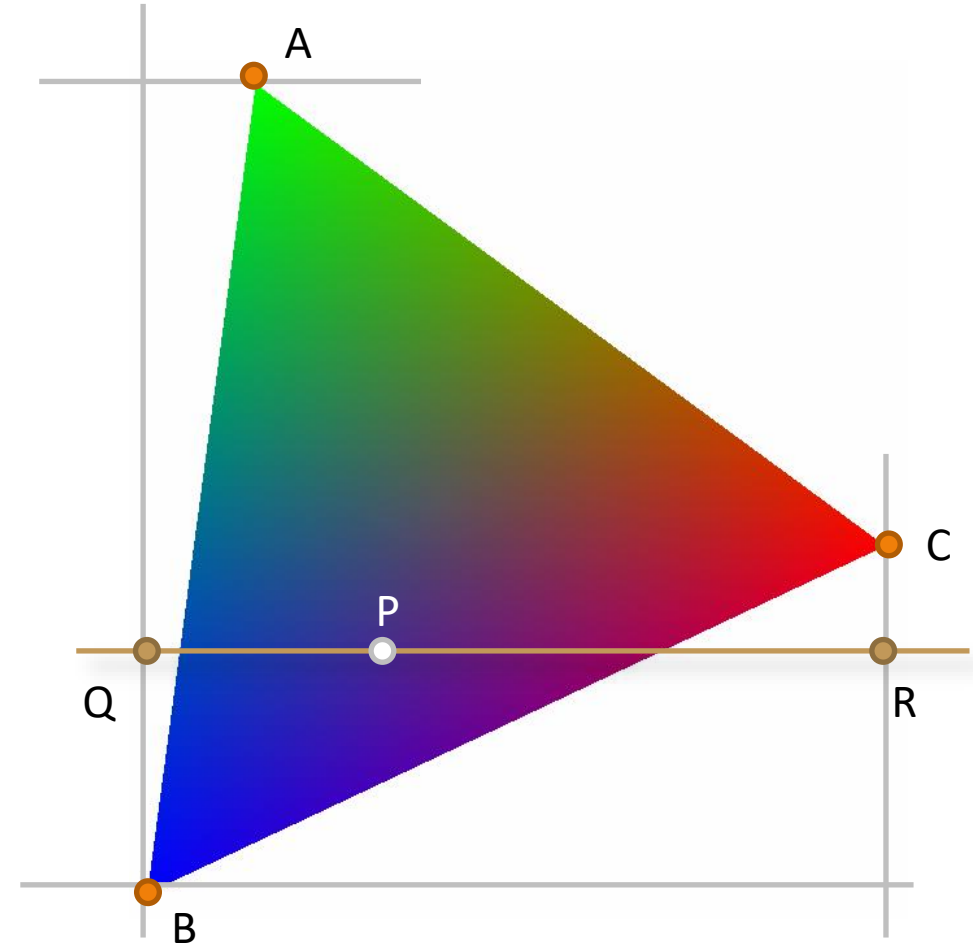
Bilinearna interpolacija

- Imamo trikotnik z oglišči A, B, C in vrednostmi V_A, V_B, V_C , ki jih želimo interpolirati v točki P
- Najprej interpoliramo po eni osi - npr. y , da dobimo vrednosti v Q in R
 - $V_Q = \frac{y_P - y_B}{y_A - y_B} V_A + \frac{y_A - y_P}{y_A - y_B} V_B$
 - $V_R = \frac{y_P - y_B}{y_C - y_B} V_C + \frac{y_C - y_P}{y_C - y_B} V_B$
- Potem interpoliramo po osi x , da dobimo končno vrednost v P
 - $V_P = \frac{x_C - x_P}{x_C - x_B} V_Q + \frac{x_P - x_B}{x_C - x_B} V_R$
- Izračun v zaporednih točkah lahko pohitrimo (sprememba je konstantna vzdolž smeri x)

Bilinearna interpolacija

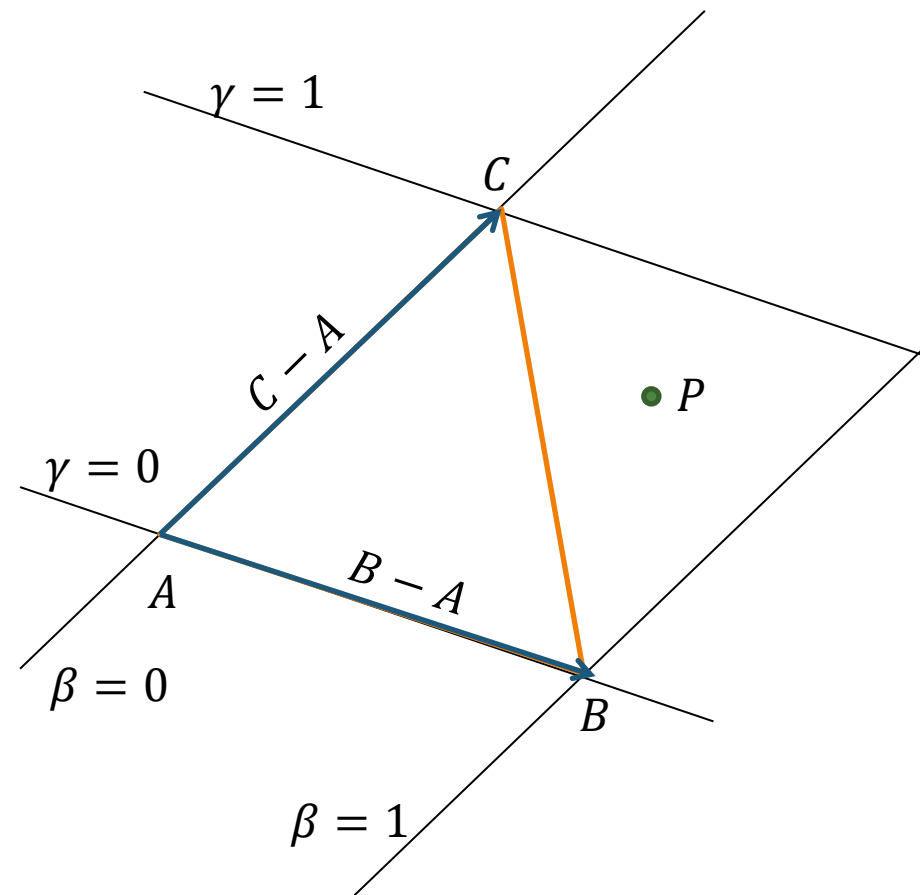
- Pri trikotnikih lahko definiramo tudi t.i. **težiščni** (baricentrični) koordinatni sistem
 - koordinatni osi sta stranici trikotnika
- Točko v tem prostoru predstavimo kot:

$$P = A + \beta(B - A) + \gamma(C - A), \text{ oz.}$$

$$P = \alpha A + \beta B + \gamma C$$

$$\alpha + \beta + \gamma = 1$$

Težiščne koordinate

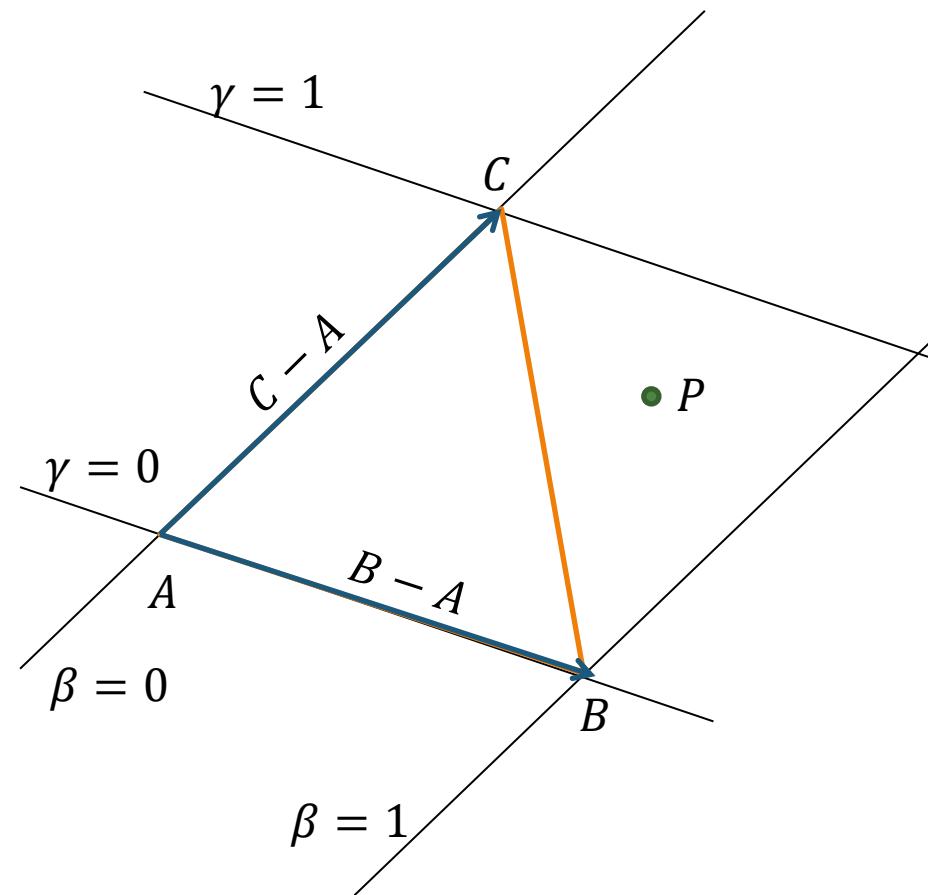

Izračun težiščnih koordinat v 2D

- V 2D prostoru (npr. zaslonskih koordinatah) lahko zapišemo:
 - $\beta(B - A) + \gamma(C - A) = P - A$
 - $\begin{bmatrix} x_B - x_A & x_C - x_A \\ y_B - y_A & y_C - y_A \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \beta \\ \gamma \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x_P - x_A \\ y_P - y_A \end{bmatrix}$
- in dobimo:
 - $\beta = \frac{(x_A - x_C)(y_P - y_C) - (y_A - y_C)(x_P - x_C)}{(x_B - x_A)(y_C - y_A) - (x_C - x_A)(y_B - y_A)}$
 - $\gamma = \frac{(x_B - x_A)(y_P - y_A) - (y_B - y_A)(x_P - x_A)}{(x_B - x_A)(y_C - y_A) - (x_C - x_A)(y_B - y_A)}$
 - $\alpha = 1 - \beta - \gamma$

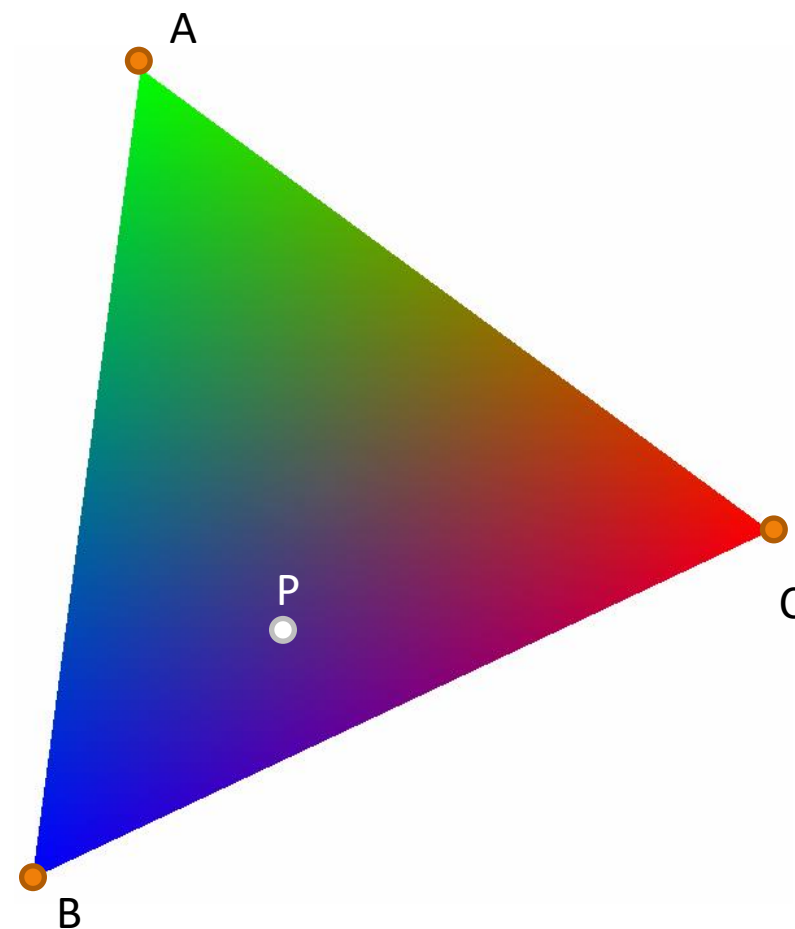
■ Izračun v 3D

- Če poznamo predstavitev točke P s težiščnimi koordinatami α, β, γ , lahko:
 - enostavno računamo **bilinearno interpolacijo** lastnosti V oglišč v točki
 - $V_P = \alpha V_A + \beta V_B + \gamma V_C$
 - enostavno ugotovimo, če je točka **znotraj trikotnika**:
 - $0 < \alpha, \beta, \gamma < 1$: točka je znotraj trikotnika
 - $0 \leq \alpha, \beta, \gamma \leq 1$: točka je znotraj ali na robu trikotnika
 - sicer je točka izven trikotnika

Težiščne koordinate

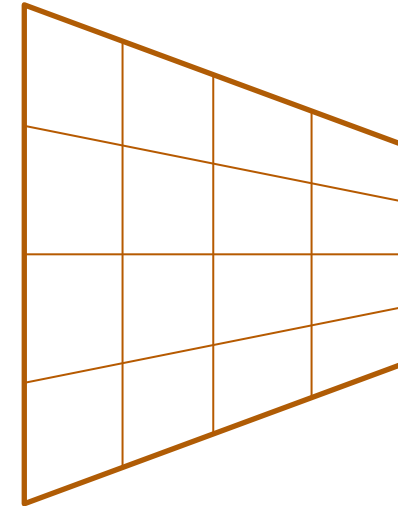

Perspektivno pravilna interpolacija

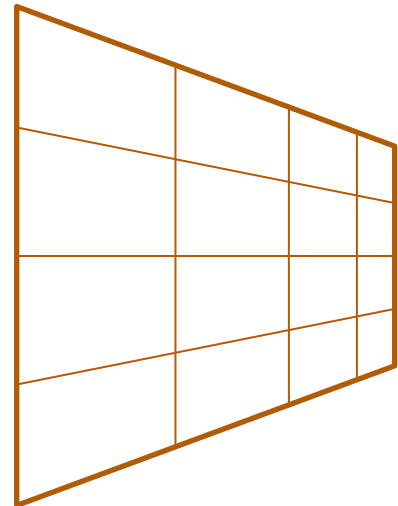
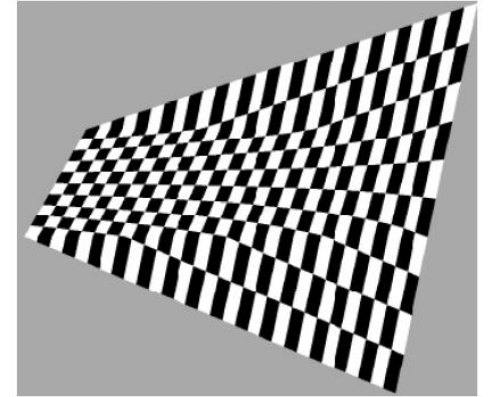
- Če uporabljamo **perspektivno** projekcijo, ta **popači** predmete
 - perspektiva ni linearna
 - delimo s homogeno koordinato w (z/d)
 - če izberemo $d=1$:

$$\square P' = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \\ z \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x/z \\ y/z \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}$$

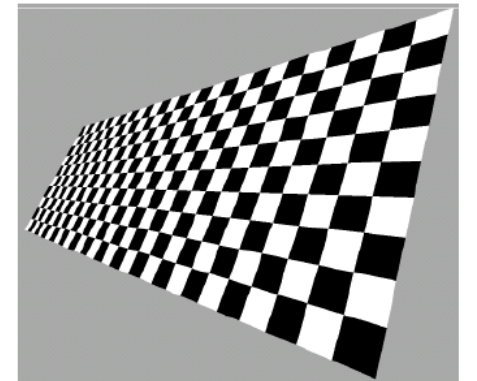
- Navadna bilinearna interpolacija po projekciji ne upošteva pravilno tega popačenja

linearna interpolacija v koordinatah zaslona

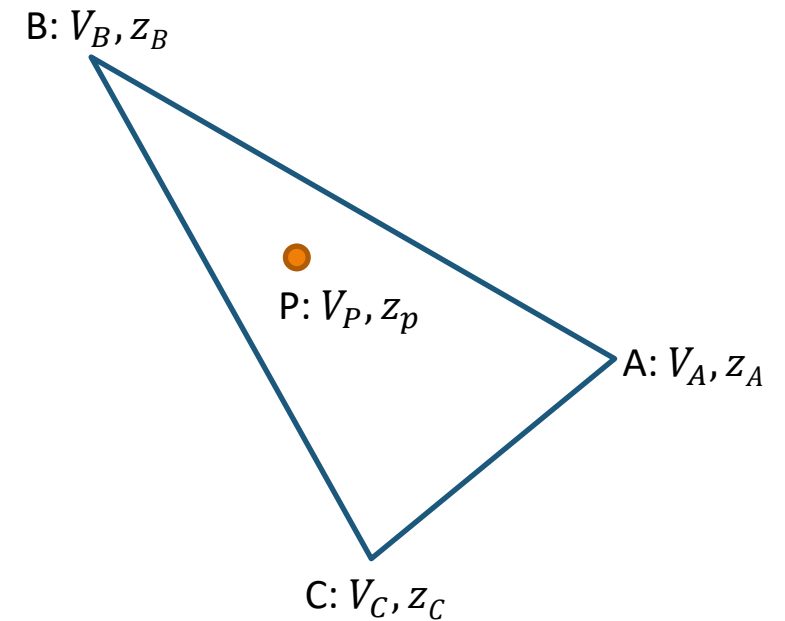
perspektivno pravilna interpolacija

Perspektivno pravilna interpolacija

- Tudi vrednosti, ki jih interpoliramo *homogeniziramo* s faktorjem $w = \frac{z}{d}$ oz. $w = z$, če izberemo $d=1$
 - $V'_A = \frac{1}{z_A} V_A, V'_B = \frac{1}{z_B} V_B, V'_C = \frac{1}{z_C} V_C$
- Izvedemo bilinearno interpolacijo homogeniziranih vrednosti:
 - $V'_P = \text{lerp}(V'_A, V'_B, V'_C)$
- Bilinearno interpoliramo tudi faktorje, s katerimi smo množili ($\frac{1}{z}$):
 - $\frac{1}{z_P} = \text{lerp}\left(\frac{1}{z_A}, \frac{1}{z_B}, \frac{1}{z_C}\right)$
- Nazaj popravimo interpolirane homogenizirane vrednosti:
 - $V_P = z_P V'_P$

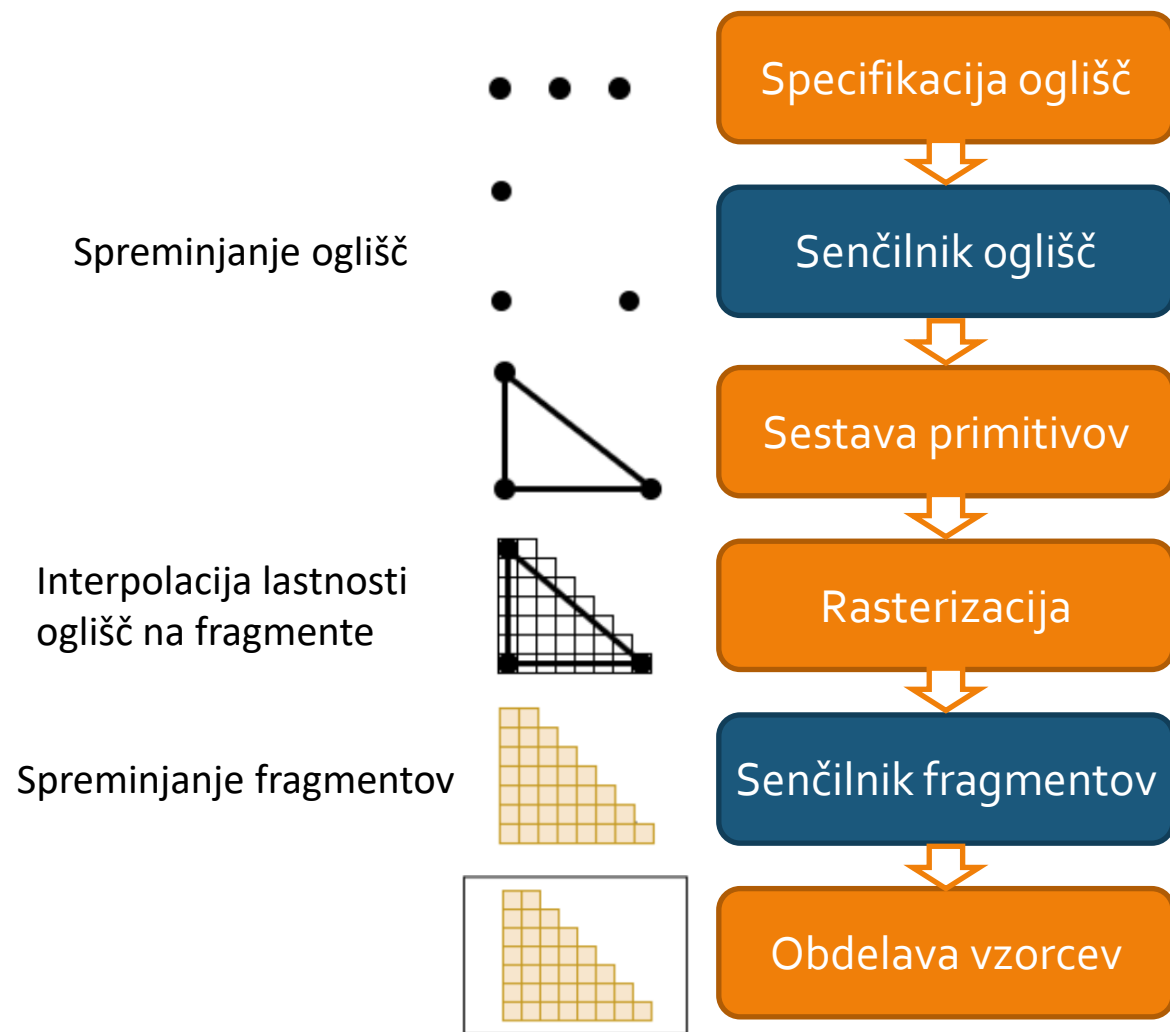

- Novejše GPE interpolirajo preko **težiščnih** koordinat
 - **interpolacija** lastnosti
 - test **ali je točka v trikotniku**
 - enostavna **paralelizacija**
- Interpolacija lastnosti oglišč na posamezne fragmente se izvede med **rasterizacijo**
- Spremenljivke **interpoliranke**, ki jih so izhodi in vhodi senčilnikov oglišč in fragmentov, se **avtomatsko** interpolirajo
 - z @interpolate lahko dolčimo ali je interpolacija perspektivno pravilna (perspective), navadna (linear) ali je ni (flat)

```
struct VertexOutput {  
    @builtin(position) position : vec4f,  
    @location(0) @interpolate(flat) color : vec4f, // flat linear perspective  
}
```

```
struct FragmentInput {  
    @location(0) @interpolate(flat) color : vec4f, // flat linear perspective  
}
```

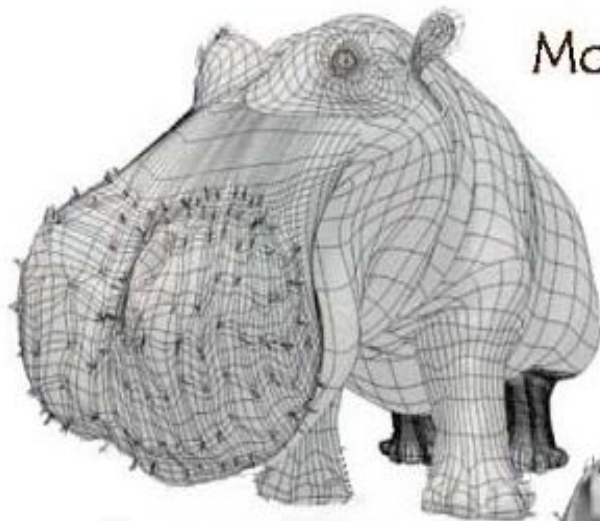
Interpolacija v cevovodu

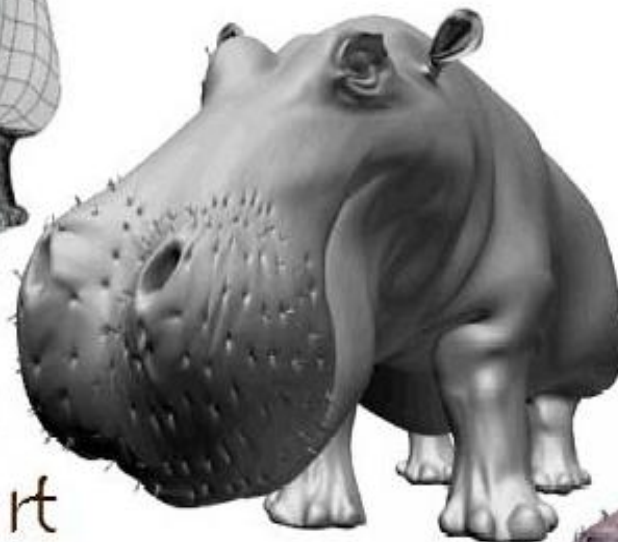

Teksture

The Quest for Visual Realism

Model

Model + Shading

Model + Shading
+ Textures

At what point
do things start
looking real?

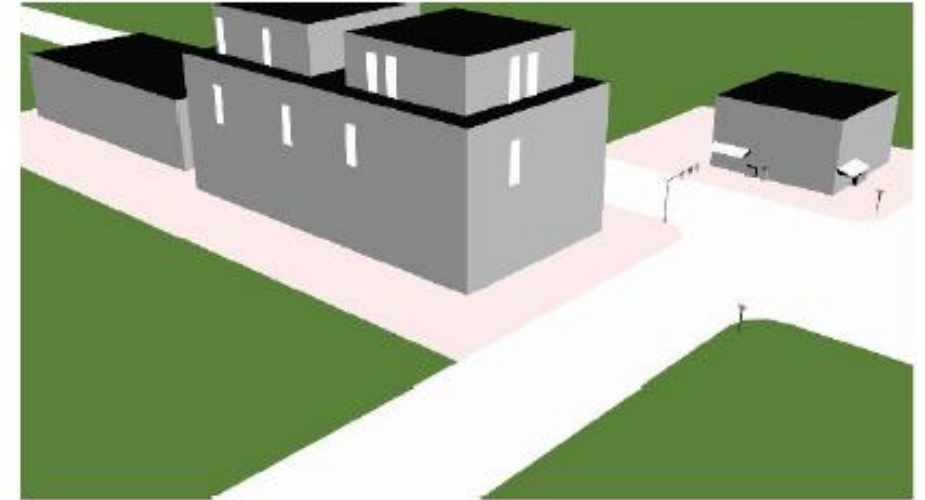
- For more info on the computer artwork of Jeremy Birn see <http://www.3drender.com/jbirn/productions.html>

- Enobarvni poligoni – enostavni, hitri, nezanimivi
- Želimo več podrobnosti – na ploskve nalepimo texture
 - 2D slike (npr. fotografije ali umetno ustvarjene)
 - 3D texture (serija slik ali proceduralno ustvarjene)
- Tekstura lahko vpliva na barvo, pa tudi na druge parametre – normale, položaj oglišč itn.
 - simulacija materialov
 - zmanjševanje geometrijske kompleksnosti
 - odsevi

Teksture

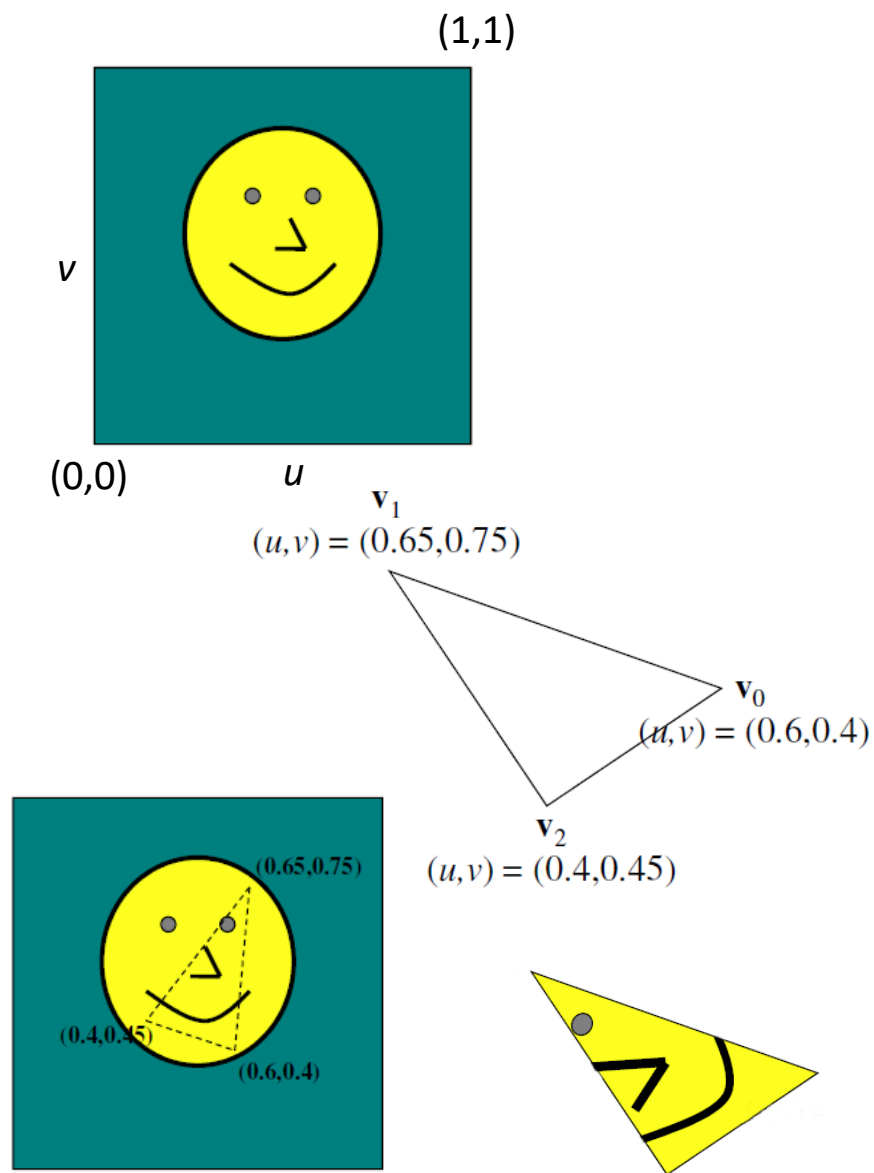

2D Teksture

- Kako se 2D tekstura – **bitna slika** - preslika na predmet?
- **uv koordinatni prostor** texture:
 - pikslom texture (texels) določimo koordinate u, v na območju $[0,1]$
 - levo spodaj je $(0,0)$, desno zgoraj $(1,1)$
- Vsako oglišče trikotnika hrani u, v koordinate dela texture, ki se nanj preslika

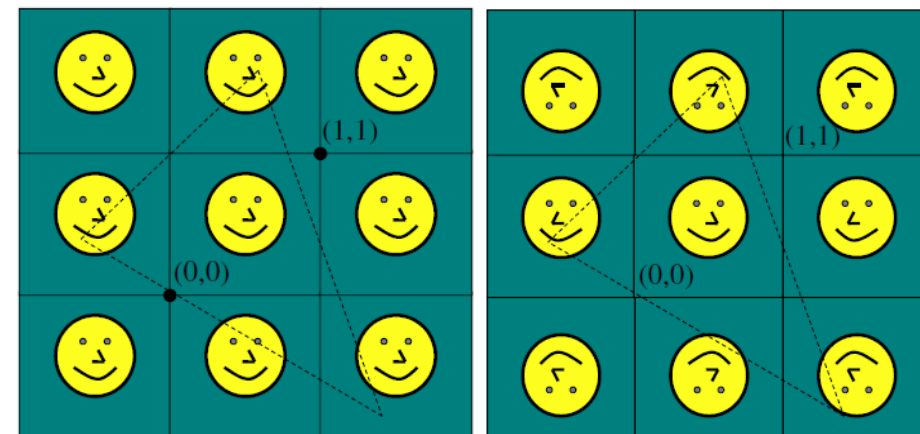
2D texture

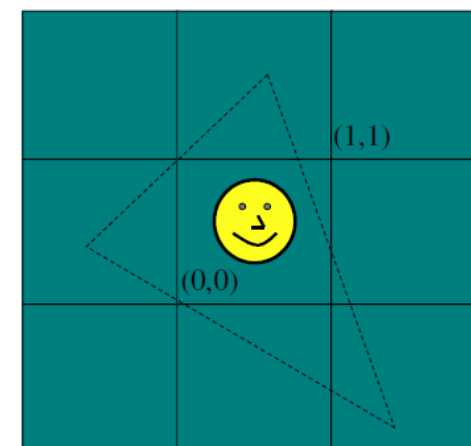
- Slika je definirana na intervalu
 - $u, v \in [0,1] \times [0,1]$
- Če u, v koordinate padejo izven tega območja:
 - teksturo **ponavljamo** (*tiling*) ali **zrcalimo** (*mirroring*)
 - pri ponavljanju je smiselno, da so robovi texture enaki, sicer je prehod viden
 - uporabimo **barvo roba texture** (*clamping*) ali texture ne upoštevamo

Vrednosti izven območja

ponavljanje

zrcaljenje

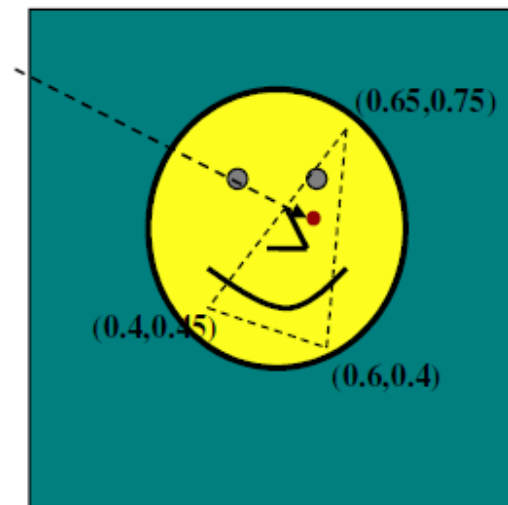

barva roba

- Za vsako točko (fragment oz. piksel) v trikotniku lahko z **interpolacijo** uv koordinat izračunamo v katero točko texture se preslika
- Interpolacija je standardna **perspektivno pravilna bilinearna** interpolacija
 - uv koordinate oglišč prenesemo v senčilnik fragmentov v interpolirankah

Izris 2D tekstur

$$(u,v) = (0.65, 0.75) = \alpha \begin{bmatrix} 0.6 \\ 0.4 \end{bmatrix} + \beta \begin{bmatrix} 0.65 \\ 0.75 \end{bmatrix} + \gamma \begin{bmatrix} 0.4 \\ 0.475 \end{bmatrix}$$

α, β, γ

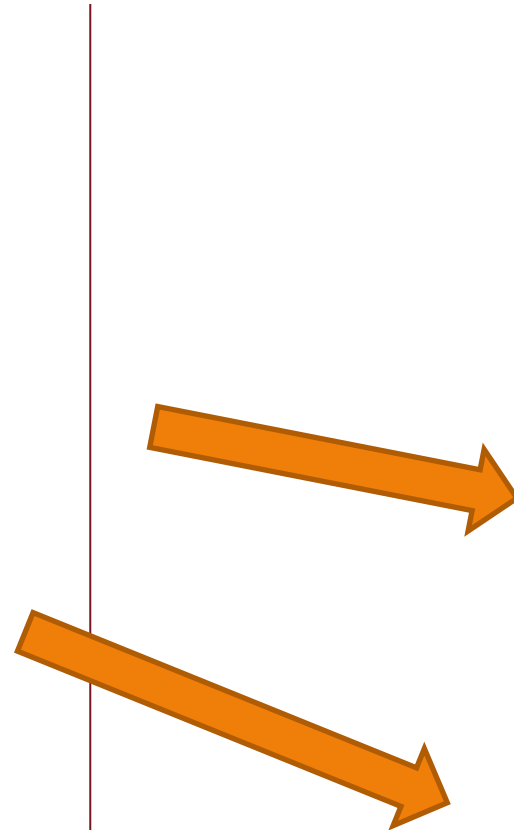
\mathbf{v}_1
 $(u,v) = (0.65, 0.75)$

\mathbf{v}_0
 $(u,v) = (0.6, 0.4)$

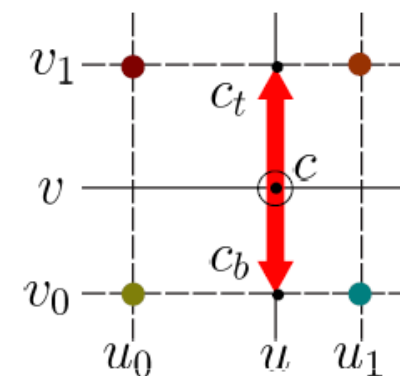
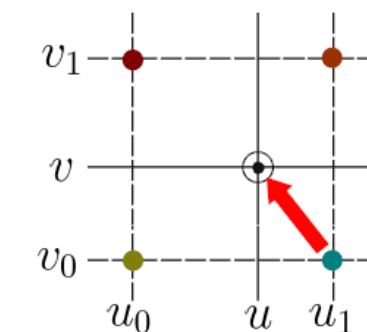
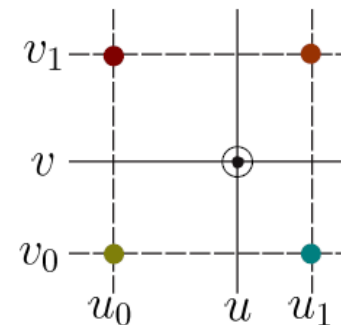
\mathbf{v}_2
 $(u,v) = (0.4, 0.45)$

- Dobljene interpolirane u, v koordinate navadno ne padejo “na” tekssel
- Kako izračunamo barvo na u, v , če poznamo barvo štirih najbližjih tekslov?
 - **najbližji sosed** (hitro, slaba kvaliteta)
 - **bilinearna interpolacija**
 - najprej izračunamo c_t in c_b , potem c

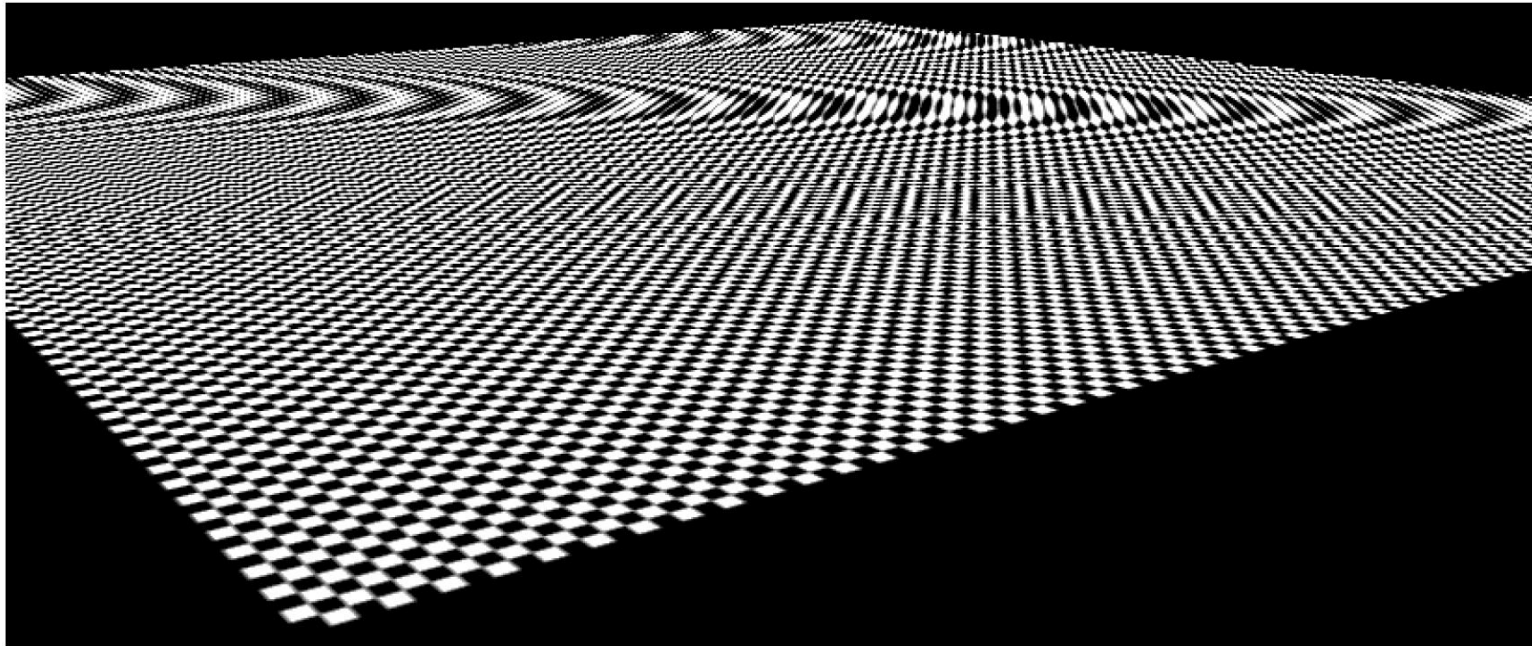
Izris 2D tekstur

Problem

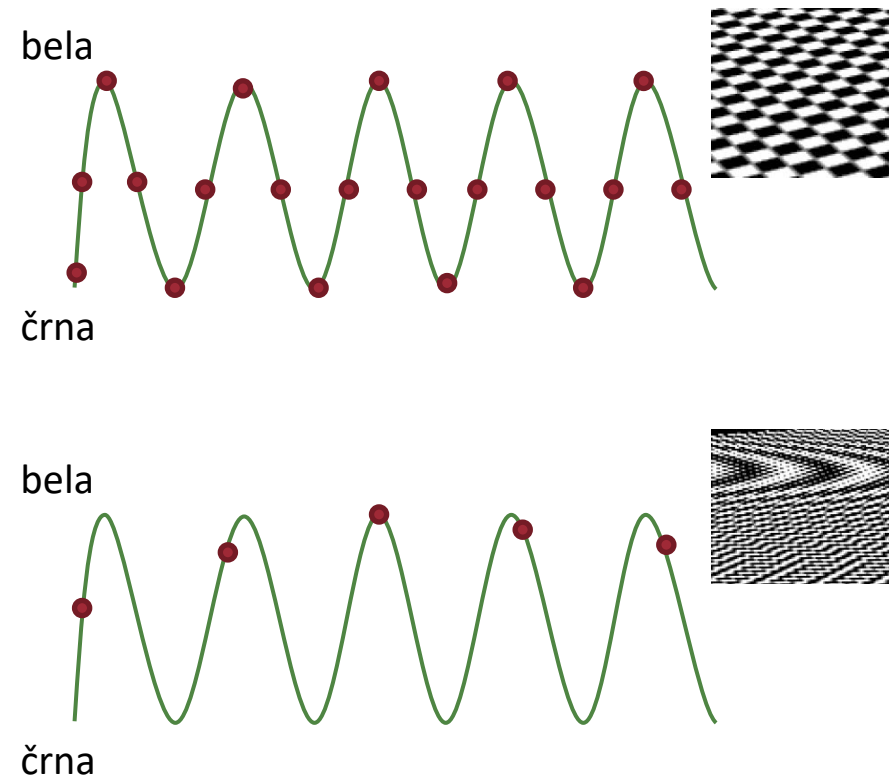
- Uporabimo perspektivno pravilno interpolacijo za izračun u, v in bilinearno interpolacijo za izračun barve piksla, in ...

- Na teksturo gledamo kot na signal:
 - če vzorčimo (izbiramo teksle) dovolj pogosto, je vse v redu
 - če ne vzorčimo dovolj pogosto, hitro menjanje barv (visoke frekvence) postane počasno menjanje barv (nizke frekvence)
 - pojavu, ki ga dobimo z vzorčenjem pri prenizki frekvenci, rečemo **prekrivanje** (*aliasing*)

Prekrivanje - aliasing

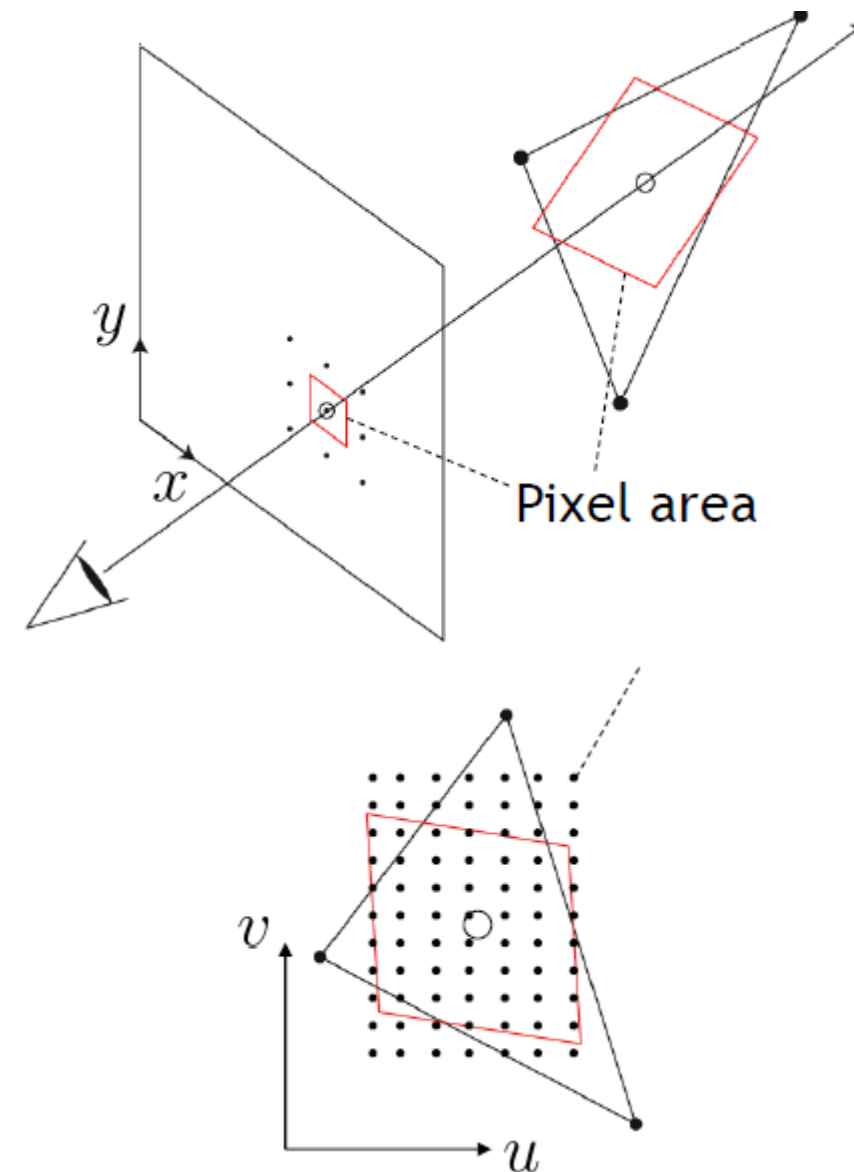

- Do prekrivanja pride, ker lahko piksel na sliki pokrije **velik kos texture**
- Izognemo se ga lahko s **povprečenjem tekslov** (nizkoprepustni filter)
 - je pa to počasno – potencialno je potrebno povprečiti veliko tekslov

Prekrivanje - aliasing

- Povprečenje izvedemo vnaprej - **mipmapping**

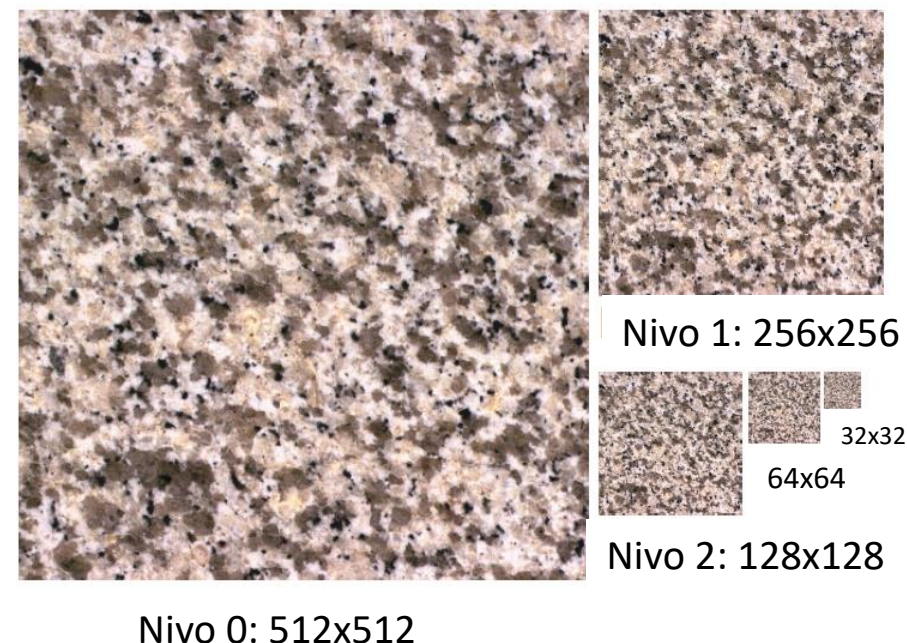
- vnaprej izračunamo več verzij teksture različnih velikosti – mipmaps
 - vsaka verzija je 2x manjša od prejšnje
- mip = *multum in parvo* = veliko v malem

- Porabimo 1/3 več pomnilnika;

- $\frac{1}{3} = \frac{1}{4} + \frac{1}{16} + \frac{1}{64} + \dots$

- Mipmapping je strojno podprt

Prekrivanje - rešitev

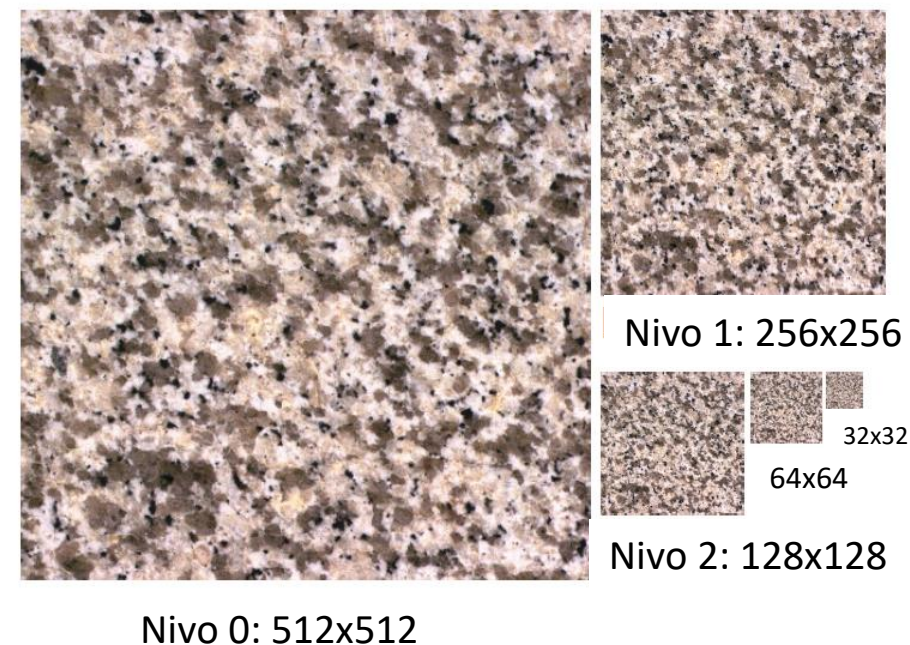
1 teksel na nivoju 1 je povprečje
 $2 \times 2 = 4$ pikslov nivoja 0
1 teksel na nivoju 4 je povprečje
 $4^4 = 256$ tekslov na nivoju 0

1. Izračunamo koordinate u, v
2. Izračunamo približno **velikost piksla** v teksturnem prostoru
3. Barvo z **bilinearno interpolacijo** izberemo iz ustrezno velike texture
 - npr. če piksel pokriva 10×10 tekslov, izberemo teksturo tretjega nivoja (8×8)

Mipmapping

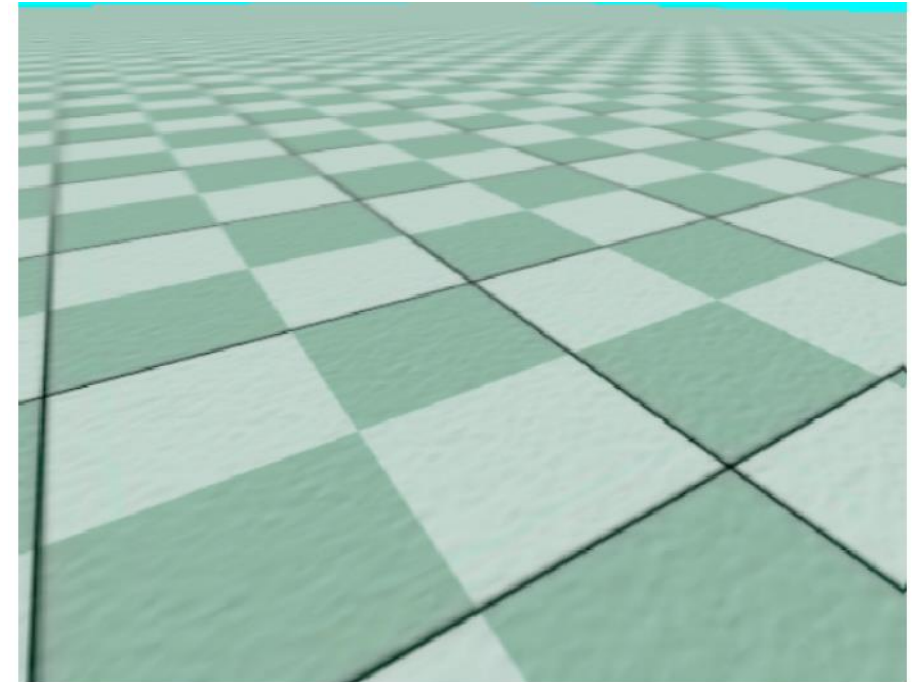
1 teksel na nivoju 3 je povprečje
 $4^3 = 64$ tekslov na nivoju 0

- Za bolj mehek prehod med nivoji lahko uporabimo dva nivoja – **trilinearna interpolacija**:
 - vzamemo teksturi dveh najbližjih nivojev – npr. za 10x10 vzamemo tretji (8x8) in četrti (16x16) nivo
 - naredimo bilinearno interpolacijo, da dobimo barvo piksla v obeh nivojih
 - linearno interpoliramo še med nivojema

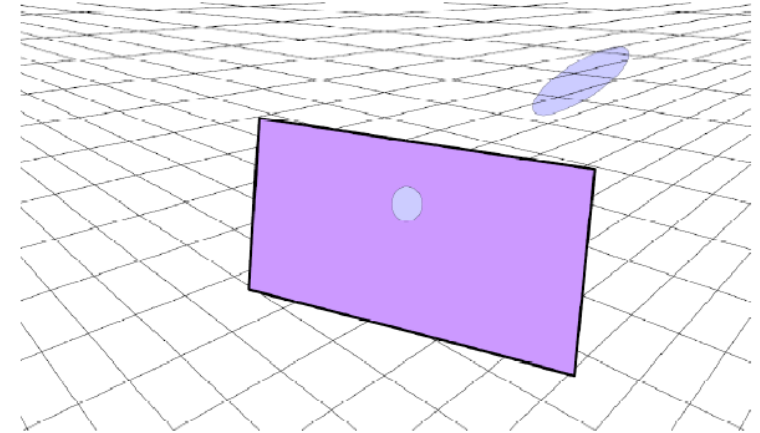
Mipmapping

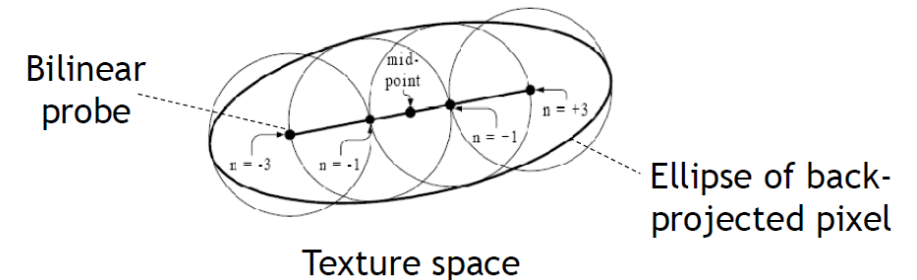

- Mipmapping povpreči teksturo v vseh smereh enako, kot da je piksel kvadrat
 - piksel pa navadno **ni kvadrat** v teksturnem prostoru
 - kadarkoli ne gledamo naravnost, ampak pod kotom
 - mipmapping “preveč” povpreči v teh primerih
- Anizotropično filtriranje povpreči teksturo v tekslih znotraj **okna, izračunanega za vsak piksel**
 - okno je odvisno od orientacije ploskve in je boljši približek realnosti
 - povprečimo določeno število tekslov znotraj tega okna (npr. 16)
 - boljša kvaliteta od mipmappinga, bolj zahtevno, predvsem glede pretoka podatkov (večkrat dostopamo do tekslov)
 - npr. 16x trilinearno anizotropično filtriranje dostopa do 128 tekslov (16 vzorcev * 4 mipmap * 2 nivoja)
 - je strojno podprto

Anizotropično filtriranje

piksel ni nujno kvadrat v teksturnem prostoru

Anizotropično filtriranje

<http://www.geforce.com/whats-new/guides/aa-af-guide>

- *sampler* določa način ponavljanja teksture, interpoliranja in nastavitve mipmappinga in anisotropičnega filtriranja

WebGPU in texture

```
const sampler = device.createSampler({  
  magFilter: 'linear', // nearest, linear  
  minFilter: 'linear', // nearest, linear  
  addressModeU: "repeat", // repeat, mirror-repeat  
  addressModeV: "repeat", // repeat, mirror-repeat  
  mipmapFilter: "linear", // nearest, linear  
  lodMinClamp: 0, // min mipmap level  
  lodMaxClamp: 32, // max mipmap level  
  maxAnisotropy: 4, // number of anisotropy samples  
});
```


Lepljenje tekstur

- Kako dobimo u, v koordinate za izris tekstur, če imamo model?
 - preslikava med 3D položajem texture na predmetu in 2D koordinatami tekstur
- Oglišča 3D modela **razprostremo** v u, v prostor (kot kožo)
 - (pol)avtomatsko ali čisto ročno
- Teksturo lahko **projiciramo** na 3D model in izračunamo u, v koordinate

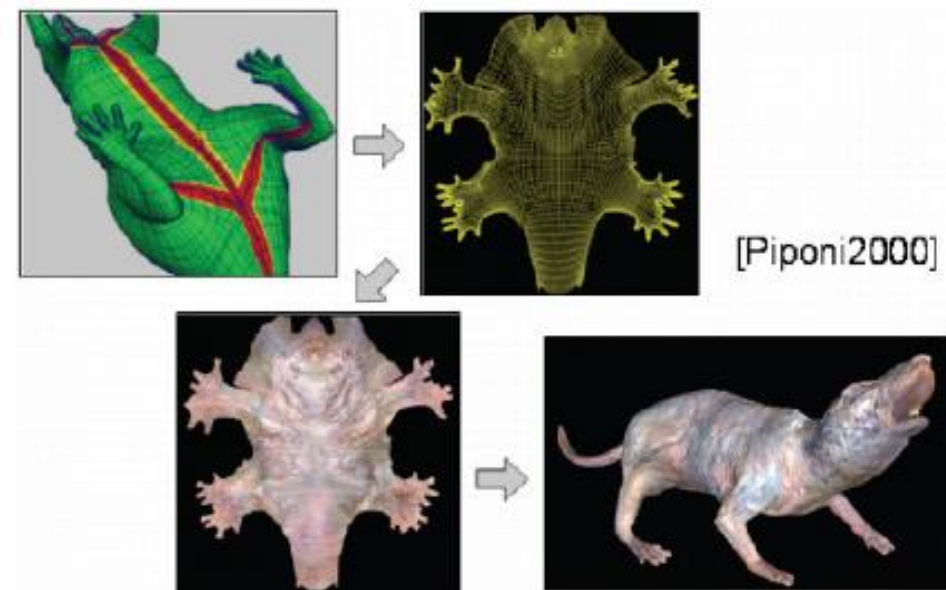
Lepljenje tekstur

- Površino predmeta razvijemo v 2D – kožo
 - kompleksen problem
- Ročno določimo položaj delov modela v u, v prostoru
- Kožo pobarvamo, nalepimo nazaj

Kožno lepljenje

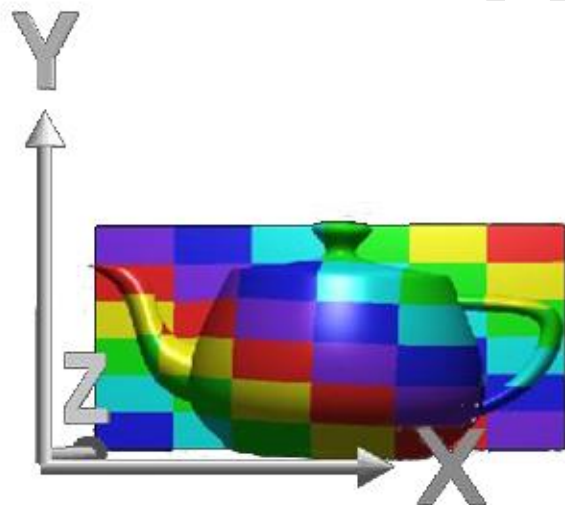

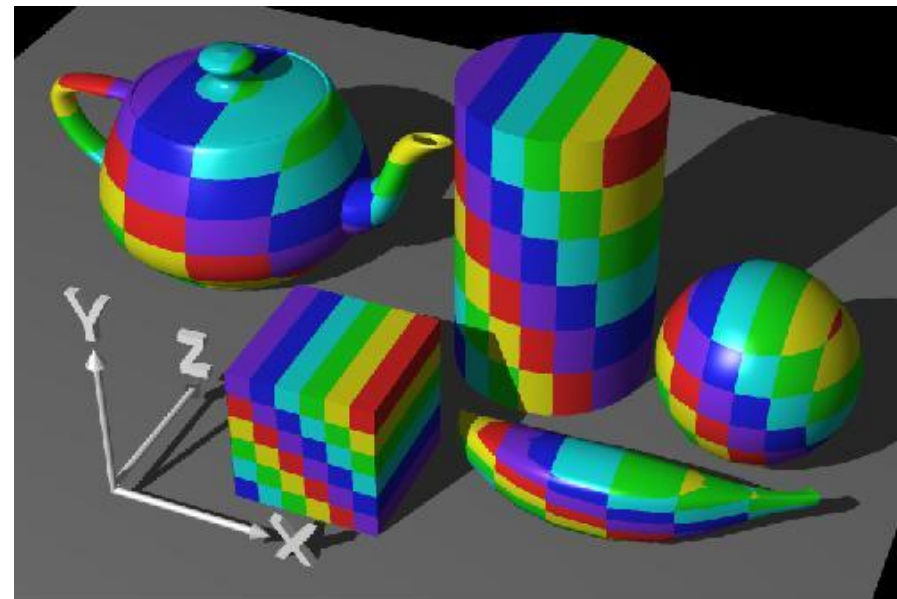
- Uporabimo **linearno transformacijo** xyz koordinat predmeta

- Primer:

$$\begin{bmatrix} u \\ v \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \\ w \end{bmatrix}$$

Vzporedno (planarno) lepljenje

- Uporabimo **perspektivno projekcijo** xyz koordinat predmeta
- Uporabno npr. za efekte osvetlitve

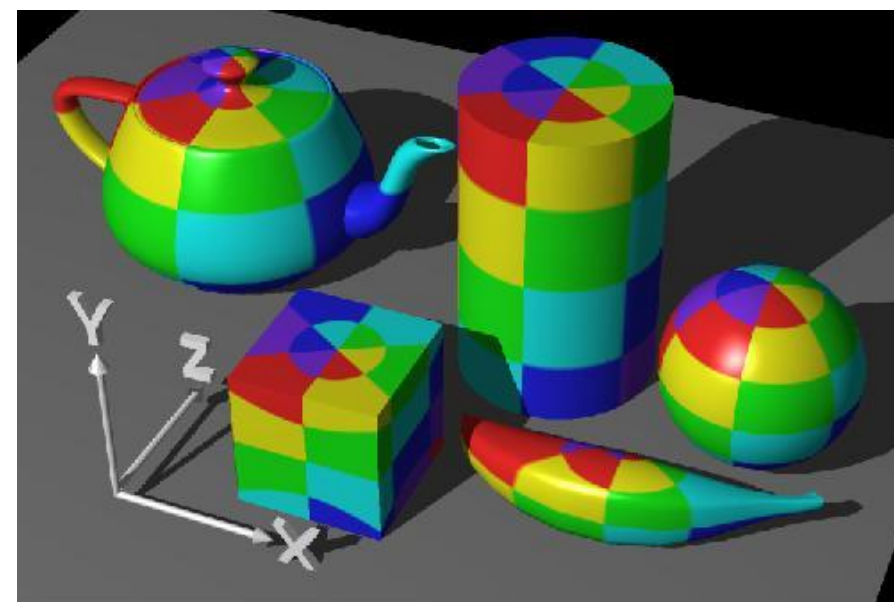
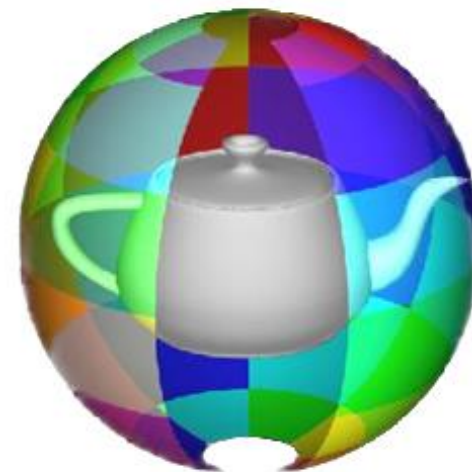
Perspektivno lepljenje

- Uporabimo **sferične koordinate**
- Kot bi predmet postavili v kroglo in teksturo s krogle nalepili na predmet
- Izračun u, v v točki \mathbf{p} , če je krogla z radijem R v središču \mathbf{c} :
 - krogelne koordinate \mathbf{p} -ja:
 - $\cos \theta = \frac{p_y - c_y}{R}, \tan \phi = \frac{p_z - c_z}{p_x - c_x}$
 - u, v coordinate točke \mathbf{p} :
 - $u = \frac{\phi}{2\pi}, v = \frac{\pi - \theta}{\pi}$

Sferično lepljenje

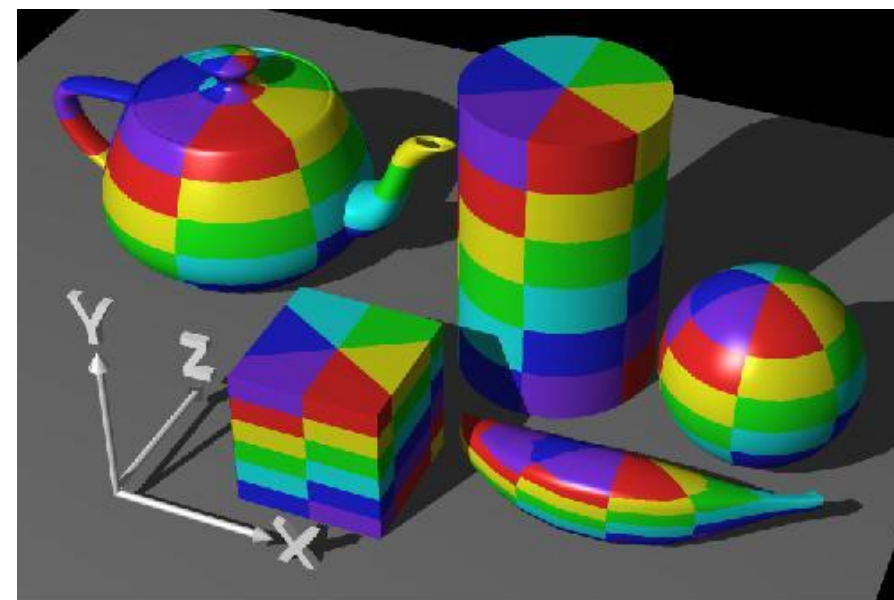
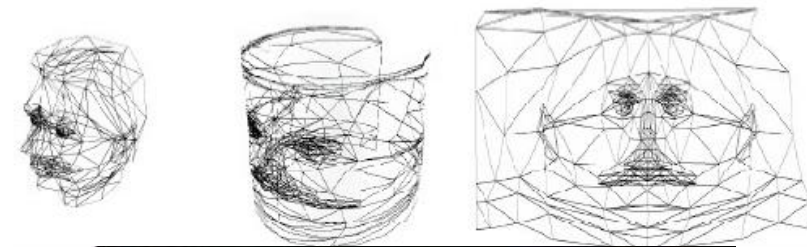
- Podobno kot sferično, teksturo mapiramo preko valja

- $\tan \phi = \frac{p_z - c_z}{p_x - c_x}, u = \frac{\phi}{2\pi}$

- $v \simeq y$

Cilindrično lepljenje

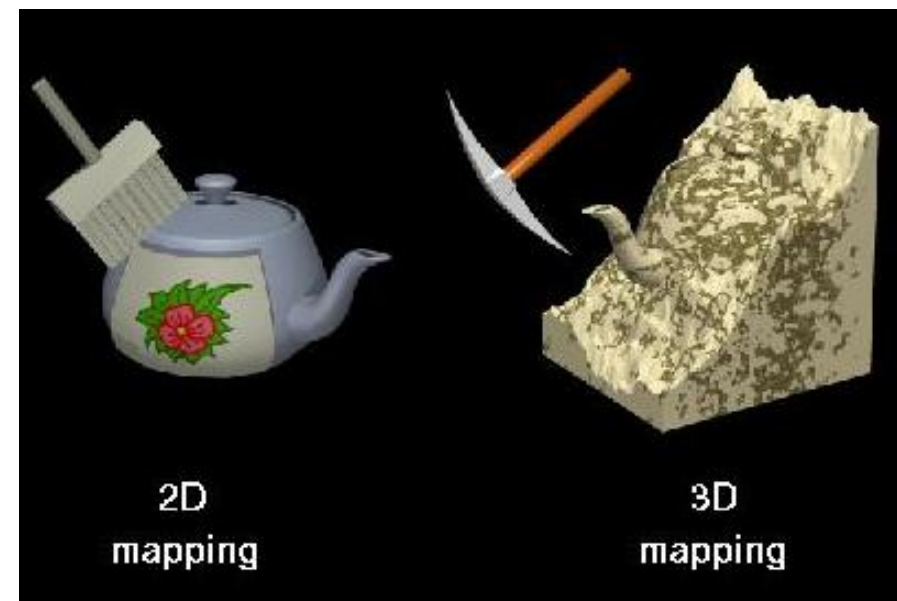

3D teksture

- Simuliramo predmet narejen iz **nekega materiala**
- 3D tekstura – definirana v treh dimenzijah
 - serija slik (ena nad drugo)
 - velikokrat je specificirana **proceduralno**
- Nanjo lahko gledamo kot na funkcijo
 - $f(s, t, r)$, ki vrne barvo v neki 3D točki
- Lahko uporabimo **neposredno 3D** lepljenje
 - $(x, y, z) = (s, t, r)$
 - če je funkcija f definirana le v diskretnih točkah, naredimo interpolacijo (npr. trilinearno)

3D teksture

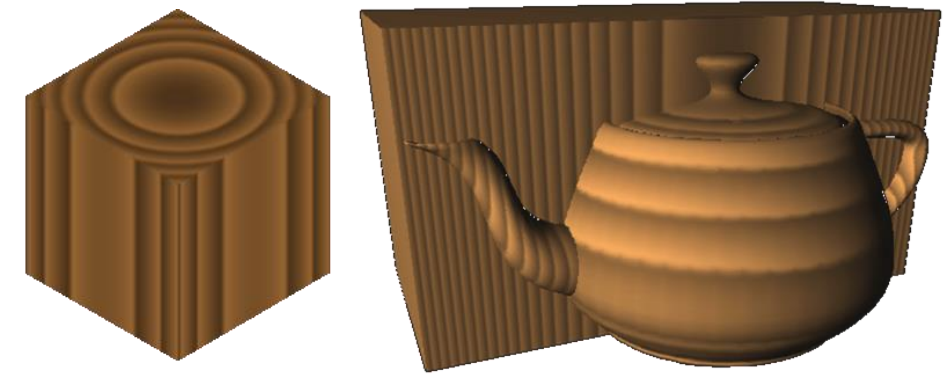

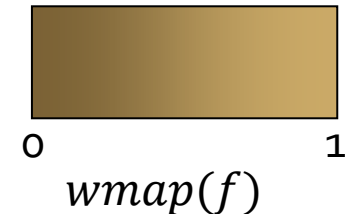
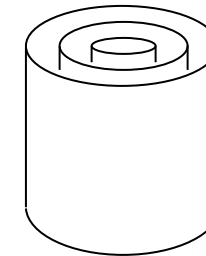
- Uporabljamo za naravne materiale – les, kamen, oblaki, dim ...
- Osnova je **funkcija $f(s,t,r)$**
 - funkcija lahko vrne barvo, prosojnost, normale ...
- Preprost primer: les
 - barva se spreminja glede na oddaljenost od središča - $(s^2 + t^2)$
 - $f(s,t,r) = wmap((s^2 + t^2) \bmod 1)$
 - barvna tabela $wmap$
 $0 = \text{temno rjava}, 1 = \text{svetlo rjava}$

Proceduralne 3D teksture

$wood(s,t,r)$

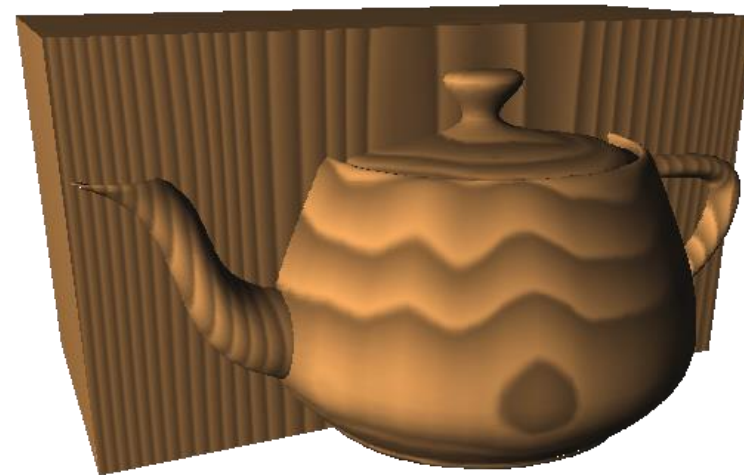
$$f(s,t,r) \approx (s^2 + t^2) \bmod 1$$

- Dodamo **šum**, izboljšamo realizem
 - $wmap((s^2 + t^2 + N(s, t, r)) \bmod 1)$
 - N je šumna funkcija

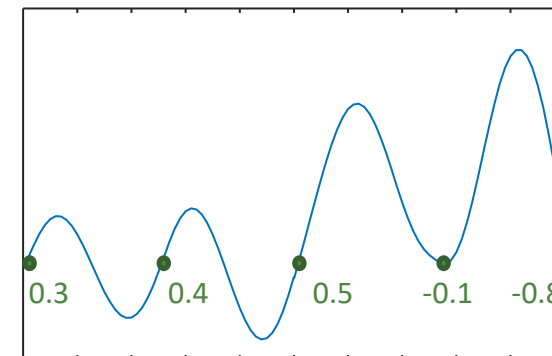
Proceduralne 3D teksture

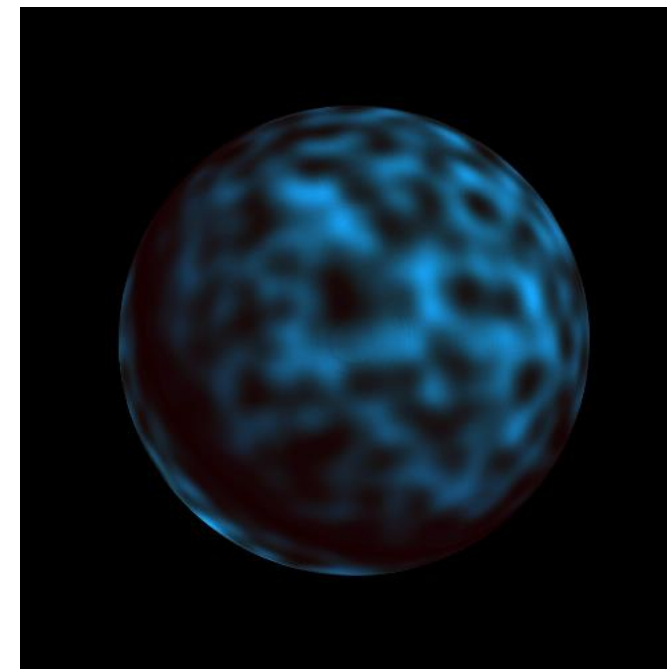

- Proceduralne teksture navadno vsebujejo komponento šuma
 - večji realizem
- **Perlinov šum** (Perlin noise)
 - \mathbb{R}^n šumna funkcija
 - **gradientni šum** – interpolacija med naključnimi gradienti, mehki prehodi
 - veliko se uporablja, ker je “mehka” funkcija, omogoča enostaven nadzor nad **frekvenco** in **fazo**

Šum

ustvarimo naključne gradiente, interpoliramo vmes

Perlinov šum na krogli

- V naravnih teksturah velikokrat srečamo neko regularnost, ki se pojavlja na več velikostnih nivojih
 - lahko jo dobimo s seštevanjem skaliranih šumov
- **Turbulenca** = vsota skaliranih Perlinovih šumov
 - oz. vsota šumnih *oktav*:
 - $noise(f) + \frac{1}{2} noise(2f) + \frac{1}{4} noise(4f) + \dots$
 - f : frekvenca šuma

Turbulenca

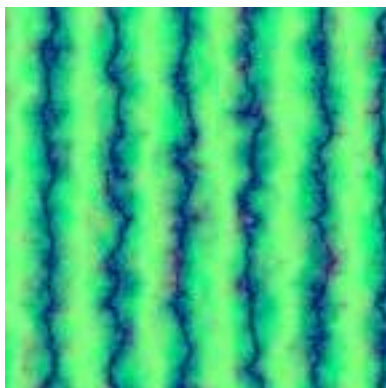

$$\Sigma \left(\frac{1}{n^i} f(n^i) \right)$$

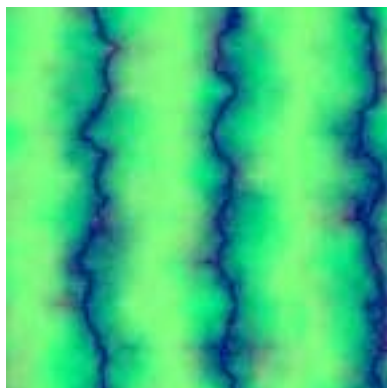
$$\Sigma \left(\frac{1}{n^i} f(|n^i|) \right)$$

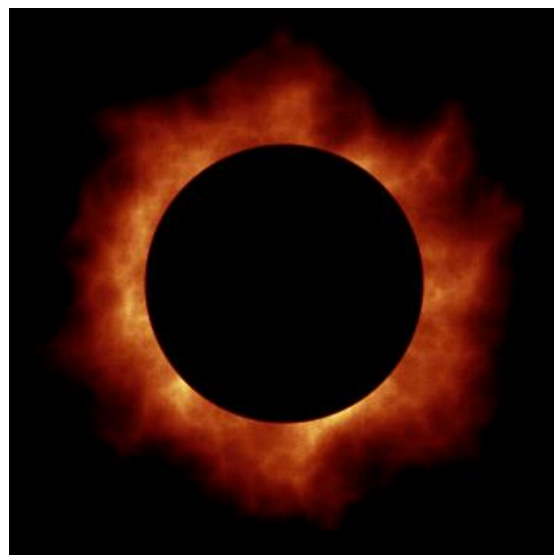
Turbulencia - primeri

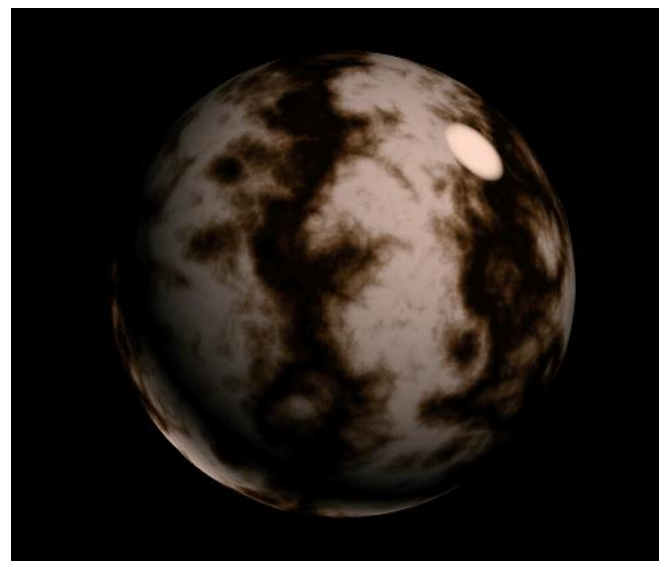
marmor

oblaki

korona

marmor - $\sin(f * (x + A * Turb(x, y, z)))$

REFERENCE

- Ken Perlin: [Making Noise](#)
 - J.P. Schulze: [Introduction to Computer Graphics](#) (slides)
 - N. Guid: Računalniška grafika, FERI Maribor
 - J.D. Foley, A. Van Dam et al.: Computer Graphics: Principles and Practice in C, Addison Wesley
-